

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ὁ Συγκρητιστικὸς Οἰκουμενισμὸς

Μία «τρομακτικὰ διχαστικὴ καὶ παραπλανητικὴ αἵρεση»!

Εἶναι δυνατὸν ἄρα γε, νὰ ὑπερασπίζεται κανεὶς τὸν μεγάλον Οἰκουμενιστὴν καὶ πάτρωνα τοῦ νῦν πατριάρχου Βαρθολομαίου, τὸν Χαλκηδόνος Μελίτωνα;

Εἶναι δυνατὸν λ. χ. νὰ χαρακτηρίζεται ὡς «διεστραμμένος» ὁ πατὴρ Ἰουστίνος Πόποβιτς, πού εἶχε χαρακτηρίσει τὸν **Οἰκουμενισμὸν** ὡς παναίρεσις;

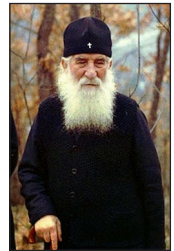
Ἡ Ἐκκλησία καθαιρεῖ ὅποιον εἰσάγει αἱρέσεις, ὅποιον παραβαίνει τοὺς Ἱ. Κανόνας, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ὅποιον ὑπερμαχεῖ ὑπὲρ τῶν ποιούντων αὐτά.

* * *

Ἴδου τί ἀναφέρεται εἰς τὸ «Φῶς Φαναρίου» τῆς 13ης Μαρτίου 2021:

«**Τ**ότε μνηύθηκε καὶ ἔπρεπε “νὰ καθαιρεθῆ” ὁ Μελίτων. **Σ**ήμερα ζητοῦνται “καθαίρεσις” ἀπὸ τοὺς ...ἀπογόνους τοῦ Καντιώτη, γιὰ πολλοὺς ἱεράρχες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου! **Τ**ὸ πρόσχημα τὸ ἴδιο: “ἡ κακοδοξία”, “ὁ οἰκουμενισμὸς” καὶ ἄλλα παρόμοια γελοιωδέστατα. **Τ**ί βαθιὰ ὑστέρηση γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, τόσα χρόνια τὸ ἴδιο σκηνικὸ;

Μὲ τὴν εὐκαιρία, ἃς ἐπαναλάβω: **Αὐ**τὸ πού λέγεται “οἰκουμενισμὸς” ὡς “παναίρεσις” (sic) δὲν ὑπάρχει. **Υ**πάρχει μόνο στὴ νοσηρὴ φαντασία κάποιων διεστραμμένων πού θέλουν συνεχῶς νὰ σπέρνουν ζιζάνια στὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. **Κ**ι ἂν κάποιον σύγχρονον, ἐνάρετον καὶ ἀγιασμένον θεο-

λόγοι και ποιμένες χρησιμοποίησαν τὸν ὄρο, αὐτὸ δὲ σημαίνει τίποτα. Δηλαδή δὲν ἐκφράζει τὴν συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας, γι' αὐτὸ πού ὑποτίθεται πὼς εἶναι ὁ “οἰκουμενισμός”. Τὰ περὶ “παναιρέσεως” εἶναι ἀστειότητες καὶ ἀθλιότητες μαζί¹.

* * *

Ἐπισημαίνοντες ²

Ποῖα εἶναι ἐν τέλει τὰ «παρόμοια γελοιωδέστατα»; ποῖες εἶναι οἱ «ἀστειότητες καὶ ἀθλιότητες μαζί»; καὶ ποῖοι οἱ «διεστραμμένοι» μὲ «νοσηρὴ φαντασία»;

Ἄρα γε, ἀφορᾷ τὸ μακροσκελὲς αὐτὸ ἐρώτημά μας σὲ συγχρόνους μας ἐγκρατεῖς καὶ σοβαροὺς ἱεράρχες καὶ κληρικοὺς καὶ θεολόγους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἀναφερόμενοι ἐν συνεχείᾳ, οἱ ὁποῖοι ἔχουν διατυπώσει λίαν σοβαρὲς ἐπιφυλάξεις καὶ βαρεῖς χαρακτηρισμοὺς γιὰ τὸν **Οἰκουμενισμό** καὶ τὴν λεγομένη **Οἰκουμενικὴ Κίνησι**;

α. Ὁ συγκρητιστικὸς Οἰκουμενισμὸς ἀποτελεῖ ἔκφρασι μιᾶς «τρομακτικὰ διχαστικῆς καὶ παραπλανητικῆς αἵρεσης».

(Μητρ. Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Ἱεροθέου)³

β. Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι «πρόκληση», ἐφ' ὅσον «συγχέει τὴν θεολογία τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων καὶ Πατέρων μὲ τὴν θεολογία τῶν φιλοσόφων καὶ στοχαστῶν, μὲ ἀποτελέσμα νὰ ἐπικρατῇ ἓνας συγκρητισμὸς».

(τοῦ Αὐτοῦ καὶ π. Ἰωάννου Ρωμανίδου, † 2001)⁴

γ. Ὁ συγκρητιστικὸς Οἰκουμενισμὸς διακηρύσσει μεμονομένως καὶ συλλογικῶς μία «νέα ἐκκλησιολογία», ἡ ὁποία κινεῖται ἐκτὸς τῶν Αἰωνίων Ὁρίων τῆς Ὁρθοδοξίας.

(Διακηρῦξις Θεολόγων Ἀκαδημαϊκῶν κ.ἄ.)⁵

δ. «Ὁ Οἰκουμενισμὸς ἐν τῷ ἱερῷ χώρῳ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι νόσος πρὸς θάνατον», εἶναι «μιὰ σύγχρονη ἐπιδημικὴ ἐκκλησιολογικὴ ἀσθένεια», ἡ ὁποία «πλήττει ἀνελέητα πολλὰ διαμερίσματα τῆς Ὁρθοδοξίας».

(Καθηγητῆς Ἀνδρέας Θεοδώρου, † 2004)⁶

■ Ἐν κατακλειδί: **Μ**ὲ εἰλικρινῆ ἀγάπη, προτρέπουμε τοὺς **Οἰκουμενιστὰς** τοῦ Φαναρίου νὰ προβοῦν σὲ βαθεῖα αὐτοκριτικὴ καὶ ἐν ταπεινώσει νὰ ξαναδιαβάσουν τὸν **Δογματικὸ Ὅρο** τῆς Ζ' Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, στὸ σημεῖο πού ἀναφέρεται στοὺς αἵρετικοὺς **Εἰκονομάχους**, οἱ ὁποῖοι

«ὕπὸ τοῦ ἀπατεῶνος ἐχθροῦ ἀναπτερούμενοι

(ένισχυόμενοι, ξελογιαζόμενοι), εξέστησαν τοῦ ὀρθοῦ λόγου, καὶ τῇ Παραδόσει τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀντιταξάμενοι, πρὸς τὴν σύνεσιν τῆς ἀληθείας διήμαρτον (ἔσφαλαν, ἀπέτυχαν)»⁷.

Ἴδου λοιπὸν ποῖοι εἶναι οἱ πραγματικῶς «διεστραμμένοι» μὲ «νοσηρὴ φαντασία»!...

† ὁ Ω. κ' Φ. Κ.

26η Φεβρουαρίου 2022 ἐκ. ἡμ.

† Μνήμη Ἁγίου Πορφυρίου Γάζης

-
1. Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 2.346/19.3.2021, σελ. 8. • Ἐπιμέλ. ἡμετ. • Ὁ τίτλος ἡμέτερος.
 2. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ.
 3. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Ἱεροθέου, «Β' Βατικανὴ Σύνοδος - Ἡ νέα θεολογία καὶ ἡ νέα ἐκκλησιολογία της», περιοδ. «Ἐκκλησιαστικὴ Παρέμβαση» Ναυπάκτου, ἀριθμ. 220/Νοέμβριος 2014, σελ. 10.
 4. Τοῦ Αὐτοῦ, «Τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας», περιοδ. «Ἐκκλησιαστικὴ Παρέμβαση» Ναυπάκτου, ἀριθμ. 307/Φεβρουάριος 2022, σελ. 3.
 5. Βλ. τὴν Διακύρηξι: «Ἡ νέα ἐκκλησιολογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου», ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 2.047/28.11.2014, σελ. 4.
 6. Ἀνδρέου Θεοδώρου, «Ἡ Ὁρθοδοξία Χθές καὶ Σήμερον», σελ. 21, Αθῆναι 1973· τοῦ Αὐτοῦ, ἐπιστολὴ στὴν ἐφημερ. «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» Αθηνῶν, 16.12.1988, σελ. 7.
 7. Ζ' Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 13, σελ. 376Α, Πρᾶξις Ζ'.

+

Τῶ δὲ Θεῶ
δόξα καὶ εὐχαριστία!